722/05

Den 2. maj 2005 blev i sag nr. 64.698:

xxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxx xxx xxxx xxxx
xxxx xxxxx x

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med en anmeldt ansvarsskade.

Klageren har i skrivelse af 3/10 2003 til selskabet redegjort for hændelsesforløbet således:

"Den 25.02.2003 havde M.J. folkeregisteradresse og boede, V. Hegn ... Han var på det tidspunkt min overbo og vi talte sammen af og til.

Den 25.02.2003 kom M.J. ned for at låne noget kaffe, men det endte med at han fik en kop kaffe hos mig i stedet for. Vi sad og snakkede lidt og så så en film i fjernsynet. Jeg har i min stue en boksmadras, der står i et hjørne og bliver brugt som sofa. Der sad vi i hver sin ende med benene oppe. På et tidspunkt vil jeg rejse mig og er ikke lige opmærksom på M.J., så jeg overser ham, da jeg svinger benene udover ham og sofaen. M.J. reagerer for at undgå mine ben, ved at rykke hovedet væk, derved slår han højre side af hovedet ind i væggen. Dette gav ham en kraftig hovedpine. Den efterfølgende dag havde han blødt ud af øret og blev indlagt på Århus amtssygehus. Det viste sig at han havde fået kraniebrud og hjernerystelse."

Selskabet har afvist, at klageren er erstatningsansvarlig for en personskade under henvisning til, at klageren ikke har udvist nogen uagtsomhed, der kan være ansvarspådragende. Selskabet har endvidere anført, at gæstebudsdækningen kun omfatter tingsskade. Videre hedder det i selskabets skrivelse af 7/9 2004 til nævnet:

"Tvisten vedrører vores afvisning af en skade vores kunde har forvoldt.

Af skadeanmeldelsen samt beskrivelse og skitse fremgår det, at N.L.H. [klageren] og skadelidte sad i hver sin ende af en boksmadras med benene oppe. På et tidspunkt ville N.L.H. rejse sig og er ikke lige opmærksom på skadelidte, og svinger benene udover skadelidte og sofaen. Skadelidte reagerer for at undgå N.L.H.'s ben ved, at rykke hovedet væk, og derved slår han højre side af hovedet ind i væggen.

Vi afviste skaden den 15. juli 2004, med henvisning til, at vores kunde ikke kunne gøres erstatningsansvarlig for uheldet, da der var tale om en hændelig skade.

Det er vores opfattelse at skaden for N.L.H. må betragtes som sket ved en hændelig begivenhed, idet hun intet unormalt har foretaget sig ved, at svinge benene udover skadelidte og sofaen. At skadelidte reagerer for at undgå N.L.H.'s ben og derved slår hovedet ind i væggen, kan ikke lastes N.L.H., og i øvrigt har N.L.H. ikke udvist nogen uagtsomhed der kan være ansvarspådragende.

Skaden er ikke omfattet af privatansvarsforsikringens gæstebudsdækning, der alene omfatter tingsskader. Skaden er således bedømt efter almindelige erstatningsretlige regler, og bedømmelsen af N.L.H.'s eventuelle ansvar baserer sig på culpanormen for skader forvoldt under socialt samvær.

Culpanormen under socialt samvær ligger højere end i erstatningsretten i øvrigt. Under socialt samvær skal der være udvist en mere kvalificeret uagtsomhed end ellers for at pådrage sig et ansvar.

I øvrigt henviser vi til AK 40.268, AK 19.024 og AK 7531."

Hertil har klagerens advokat ved skrivelse af 16/11 2004 til nævnet anført:

"Tryg anfører, at 'culpanormen under socialt samvær ligger højere end i erstatningsretten i øvrigt.' Dette synspunkt står jeg uforstående overfor.

Skaden sker ved, at N.L.H. på grund af uopmærksomhed overser M.J., og derfor svinger benene udover ham og sofaen, hvilket resulterer i, at M.J. rykker hovedet væk og slår højre side af hovedet ind i væggen, med alvorlig personskade til følge.

Det er min vurdering, at N.L.H. har handlet ansvarspådragende, henset den culpavurdering, der foretages ved personskadesager. Hun burde have bedt M.J. om at flytte sig, eller advare ham inden hun pludseligt og umotiveret svingede benene ind over ham. Hun mener også selv, at det var uagtsomt, at hun ikke advarede M.J., og at hun derfor må være ansvarlig for den skete skade.

Til støtte herfor vedlægges 2 afgørelser U 1961.629 Ø og U 1967.6 H, hvor skadevolder idømmes ansvar."

Heroverfor har selskabet ved skrivelse af 7/12 2004 til nævnet anført:

"Det ligger fast, at culpanormen under socialt samvær ligger højere end i erstatningsretten i øvrigt og det vil sige, at der under socialt samvær skal være udvist en mere kvalificeret uagtsomhed end ellers for at pådrage sig ansvar jf. Trolle 'Risiko og skyld' side 262-263 og Gawinetski & Jønsson i 'Familieforsikringen', 4. udgave side 291-293. Dette underbygges af tidligere kendelser fra Ankenævnet som vi har refereret til i vores brev til Ankenævnet den 7. september 2004.

Den af N.L.H. udviste uagtsomhed er efter vores opfattelse af så ringe karakter, at den ikke kan påføre hende et erstatningsansvar.

Ligeledes finder vi ikke de domme, advokaten henviser til, relevante for denne sag i det de begge omhandler skade på uforvarende 3. mand og at ansvaret i disse er bedømt efter culpanormen for leg hvor denne sag skal baseres på culpanormen for skader forvoldt under socialt samvær."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at der er en sådan tvivl med hensyn til, om klageren har pådraget sig et retligt erstatningsansvar, at selskabet må være berettiget til at nægte at betale erstatning, så længe klagerens erstatningspligt over for skadelidte ikke er fastslået ved dom.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann